

eiXamplem

Butlletí de l'ANC de l'Eixample, Sant Antoni i Les Corts

Març 2023 - Número 40

Editorial DEL TRENCAMENT DEL BLOC DEL 52% A LES ELECCIONS MUNICIPALS

L'**Eixamplem** d'abril del 2021 dedicava l'editorial a remarcar que per primera vegada els partits independentistes havien superat el llistó del 50%. L'ANC exigia una entesa sincera, ferma i duradora, una sola veu per reprendre la lluita per la república catalana.

En menys de 2 anys s'ha trencat el miratge, d'ençà que va iniciar-se el procés per la independència (que tots sabem que no s'ha acabarà fins a aconseguir-la), els partits que s'autoanomenen independentistes, es troben més dividits i enfrontats que mai. Els espanyolistes de tots colors somriuen i es freguen les mans de satisfacció.

La desitjada unitat d'acció per la independència, per part dels partits, s'ha esmicolat, si és que mai ha existit. Significa que el 52% dels votants estan dividits i enfrontats?: **NO**, les manifestacions de l'11S, i de l'10 d'aquest any, demostren que la gent independentista, segueix sent-ho, que malgrat l'emprenyament i el desencís, no hem renunciat a continuar lluitant per l'emancipació de Catalunya.

Un dels tres partits amb representació institucional, que en el seu programa electoral afirmen ser independentistes, ha trencat del tots el consens. Els seus màxims dirigents han preferit desautoritzar les mobilitzacions de l'ANC, menysprear l'èxit de l'10, promoure el trencament del govern «del 52%», donar ales al *Gobierno de España*, per acabar aliant-se amb el PSC-PSOE, enemics declarats de la sobirania de Catalunya, com en el seu moment un altre partit ho va fer, per poder co-governar la Diputació de Barcelona. Això és molt i molt decebedor.

Sempre hem dit que per sobre dels interessos dels Partits s'hi troba l'interès pel país i l'interès suprem és la independència política, que ens alliberi del jou del *Reino de España*. Tot el que facin aquests partits hauria d'anar en la direcció d'avançar cap a la independència, no en abaixar el cap i negociar -sempre a la baixa- amb els mentiders i tramposos compulsius de sempre, del color que sigui. Amb

una renúncia darrera de l'altra no arribarem a construir la república catalana.

L'aprovació dels pressupostos de la Generalitat és un fet important que (si es compleixen i executen de veritat) hauria de millorar el dia a dia dels ciutadans de Catalunya, però per obtenir-los no s'hi val pagar qualsevol preu. L'elecció dels Comuns i del PSC-PSOE com a socis preferents ha portat a:

- Blanquejar el PSC, el mateix que va votar a favor del 155, i ho tornarà a fer quan sigui convenient pels interessos del *Reino*.

- Apostar pel foc d'encenalls de la «indústria de l'oci» com motor de l'economia catalana, tal com aplaudeix Foment del Treball, que també celebra l'aposta per la B-40, i l'ampliació de l'aeroport del Prat, que obre la porta a un altre desastre mediam-biental.

Dins de pocs mesos anirem a votar en unes eleccions Municipals, on els ciutadans tornarem a decidir el signe polític de cada municipi.

En el cas de Barcelona decidirem si volem que continuï governada per una alcaldessa, (que ocupa aquest càrrec gràcies als vots de l'inefable reaccionari Sr. Manuel Valls), que ja s'ha tret la careta assegurant que votarà NO en un altre possible referèndum, o bé si pretenem que la ciutat comtal passi a ser la digna capital de la futura república Catalana.

Ens haurem de preguntar si volem una ciutat bruta, amb obres interminables (moltes vegades innecessàries). Si desitgem una ciutat «seudoprogre», plena de terrasses, que només aposta pel turisme, o si volem una ciutat que aposti per la sostenibilitat, l'ecologisme i la convivència dintre d'una catalanitat, que cada cop és menys visible?

Ens tocarà decidir-ho, però ben segur que ho tindrem difícil.

Com ja ha passat abans, estem segurs que la factura que hauran de pagar els que ara es creuen dalt del cim serà molt alta perquè recordem el nostre lema: **NI OBLIT NI PERDÓ**.

PINZELLADES D'ECONOMIA

L'espoli de sempre

Aquests dies estem veient com pateixen —o, directament, estem patint— les jornades esgotadores i mal pagades del sanitaris i dels docents del sector públic a Catalunya. Estem recordant una vella història: Catalunya forma professionals molt bons i, en acabant, els remunera molt malament. Resultat: marxen.

Per què altres països, altres comunitats d'Espanya, poden pagar més bé aquests professionals que se'ns escapen a nosaltres? Potser Catalunya és pobra i no genera riquesa suficient per sostenir la Sanitat i l'Ensenyament tan dignament com altres territoris?

Sabem que no és aquesta la causa. Fa anys, l'Estat espanyol publicava les balances fiscals de cada comunitat autònoma. Reconeixia un fort dèficit a tots els Països Catalans: a Catalunya, a les Balears i al País Valencià. I, per contrast, forts superàvits a les comunitats que tots sabem.

I no és que aquesta redistribució faci els Països Catalans menys rics a canvi que altres siguin menys pobres. Aquest seria un criteri de solidaritat que compartim. És que la relació s'inverteix. Algunes comunitats estan —per posar un exemple— regalant ordinadors als escolars mentre als Països Catalans no ho podem fer.

Com és possible que davant d'aquest espoli no es rebel·lin tots els habitants dels Països Catalans, inclosos els que provenen d'una comunitat subvencionada? Què els dona l'Estat espanyol per obtenir tanta lleialtat a canvi de tant espoli? Els ofereix una monarquia exemplar? Una protecció a la llengua i a la cultura? Uns partits polítics sense corrupció?

Una justícia justa? Una policia i un exèrcit democràtics? En definitiva, una democràcia avançada?

El cas és que ni tan sols la publicació, per part de l'Estat, de les balances fiscals per comunitats, trencava aquesta inexplicable lleialtat. Però, per si cas, fa anys l'Estat va dir descaradament que deixava de publicar-les «per no atiar la guerra entre

comunitats». I així ho va fer. Ara només tenim els càlculs de la Generalitat. I aquests càlculs ja ens porten (Catalunya, any 2022) als 20.196 milions d'euros de dèficit. Això vol dir que cada habitant de Catalunya, cada adult, cada nadó, cada ancià, regala anualment a l'Estat 2.619 euros. ¿Us feu una idea del que podria fer Catalunya amb aquests diners?

Quan llegim que els EUA, primera potència mundial, ajuda Ucraïna amb 2.500 milions de dòlars, als catalans se'ns escapa el riure. Els catalans «ajudem» Espanya vuit vegades més... cada any! ▶

Ni rei ni corona

EL 26 febrer, amb motiu del sopar d'inauguració del Mobile, l'Assemblea va protestar per la presència del rei dels espanyols a Catalunya.

Una concentració, al peu de les torres venecianes, va cridar que "Catalunya no té rei" i es va informar a Felip de Borbó, als convidats i a tot-hom que Catalunya ni vol ni té rei.

Sobre les torres venecianes es va projectar el desig del moviment independentista: NI REI NI CORONA amb el retrat gegant del monarca cap per avall.

La Diputació de Barcelona. Algunes dades interessants

Síntesi de l'article de Roger Vinton "Diputació, 200 anys de l'amic invisible", del 9 de setembre de 2022.

<https://www.viaempresa.cat/economia/diputacio-200>

Si ens preguntessin quines funcions tenen les Diputacions, tindríem dificultats per concretar-ho. Potser aquest desconeixement és degut, en part, que no votem directament els seus representants.

Òrgans bàsics de govern

Presidència i vicepresidències

Càrrec	Nom	Grup polític	Formació	Retribució de la Diputació (salari brut anual)	Altres activitats públiques
Presidència	Núria Marín Martínez	PSC	Estudis equivalents a la diplomatura de ciències empresarials	109.055,10	Alcaldeessa de l'Hospitalet
Vicepresidències	Lluïsa Moret Sabidó	PSC	Psicòloga, especialitzada en psicologia social Màster en tècniques d'Investigació Social Màster en Polítiques de Gènere	97.695,50	Alcaldeessa de l'Ajuntament de Sant Boi de Llobregat
	Carmela Fortuny Camarena	JUNTS	Llicenciada en Ciències de l'Educació Màster en Gestió Pública Direcció en serveis integrals de salut Logopèdia	97.695,50	Regidora de l'Ajuntament de Sant Cugat
	Núria Parlon Gil	PSC	Llicenciada en ciències polítiques Estudis de doctorat	97.695,50	Alcaldeessa de Santa Coloma de Gramanet
	Ferran Mascarell Canalda	JUNTS	Llicenciat en Història	97.695,50	Regidor de l'Ajuntament de Barcelona

Junta de Govern

Presidència i 17 diputats triats per la presidència que formen l'equip de treball i pertanyen al Ple (mandat 2019-2023).

Presidència	Núria Marín Martínez	PSC
Vocals de ple dret	Javier Silva Pérez Núria Parlón Gil Carles Ruiz Novella Pilar Díaz Romero Eva Maria Menor Cantador Josep Monràs Galindo Lluïsa Moret Sabidó Rubén Guijarro Palma Alba Barnusell Ortuño	PSC
	Carmela Fortuny i Camarena Ferran Mascarell i Canalda Pere Pons i Vendrell Marc Verdaguer i Montanyà Joan Carles Garcia i Cañizares Neus Munté i Fernández Valentí Junyent i Torras	JUNTS
Vocals amb veu però sense vot	Josep Ramon Mut i Bosque	ERC-AM
	Laura Pérez Castaño	ECG
	Salvador Tovar Funes	C's
	Xavier García Albiol	PPC
	Rosa Boladeras i Domingo	TxT

Ple

Membres que al mateix temps són regidors electes dels diferents ajuntaments del país. El nombre està relacionats amb el resultat de les eleccions municipals.

51 regidores i regidors	Retribució per assistència efectiva a les sessions del Ple (només per als electes que no exerceixen el seu càrrec amb dedicació exclusiva o parcial) (un màxim de dues al mes)					931,53€
	Per assistència efectiva a les Comissions informatives i de Seguiment i a la Comissió Especial de Comptes (només per als electes que no exerceixen el seu càrrec amb dedicació exclusiva o parcial) (un màxim de dues al mes)					427,41€
PSC 16	ERM-AM 16	JUNTS 7	ECG 5	C's 4	PP 2	TxT 1

Retribucions en dietes (Dades de 2021)

<https://www.elcritic.cat/investigacio/les-dietes-a-carrecs-politics-de-la-diputacio-de-barcelona-39-milions-en-10-anys-88232>

Els càrrecs públics només poden cobrar un sou, o sigui que quan hi ha duplicitat de càrrecs, com és el cas de Núria Marín (diputació i alcaldia), només cobra de la Diputació. Però hi ha les retribucions per les dietes.

Entre els anys 2011 i 2021, la Diputació de Barcelona va destinar 3,9 milions d'euros a 93 dels seus diputats provincials: alcaldes o regidors que no cobren sou de la Diputació, només participen en els òrgans de govern. Les retribucions són per dietes d'assistència a les reunions.

- dieta per assistència a un ple: 913,27 euros
- dieta per assistència a una comissió: 419,03 euros

A l'article de Vinton, es remarca la dificultat per accedir a les informacions retributives dels membres de l'òrgan de govern, tot i que la Diputació té l'anomenat Portal de transparència. L'autor diu això:•

Malauradament, quan un usuari intenti accedir a la declaració de béns patrimonials d'aquests membres, tindrà tot un seguit de decepcions: en el cas de Núria Marín es trobarà amb un missatge que diu "El recurso solicitado no ha sido encontrado", mentre que en el cas de Collboni, Parlon, Fortuny i Mascarell, en canvi, es trobarà que entra en un bucle infinit de redireccions sense sentit. L'accés als béns patrimonials es fa, si més no teòricament, a través d'un fitxer Excel molt prometedor, però que ofereix el desenllaç indicat.

Per sota dels càrrecs polítics

Personal directiu professional

Segons l'article, l'organigrama de càrrecs per sota dels polítics és una mena de fractal molt difícil de descabdellar. Veiem-ne un exemple amb el desplegament només del primer, el Servei de Secretaria:

- Secretaria General
 - Servei de Secretaria
 - Direcció dels Serveis de Secretaria Adjunta a la Secretaria General
 - Servei del BOP de Barcelona i d'altres publicacions oficials
 - Direcció de Serveis Jurídics
 - Servei d'Assessoria Jurídica
 - Servei d'Assistència Jurídica Local
 - Direcció de Serveis de Secretaries Delegades (aquest darrer ja impossible de desencriptar pel que fa als seves funcions)

- Tresoreria
- Intervenció General
- Direcció del Gabinet de Presidència

Personal directiu

Aquí trobem totes les gerències de la DiBa (fins a 17). També a tall d'exemple, de l'anomenada Gerència de Serveis Residencials d'Estades Temporals i RES-PIR, en penen: Oficines, Direccions i Serveis.

També hi ha les Direccions (11), que també es despleguen en Serveis i Oficines, i finalment els Gabinetes (3).

Les retribucions

Personal directiu professional: uns 127.065,94 euros anuals

Personal directiu: entre 95.444,84 i 101.400,02 euros

Personal eventual

- Assessors tècnics: 26 (la majoria també procedents de grups polítics)
- Assessors de grups polítics: 64

I un immens cos de funcionaris

La plantilla està per sobre de les 2.000 persones.

La despesa de personal

La previsió per al 2022 va ser de més de 254 milions d'euros que dividits, a grans trets, donen aquest resultat:

- 5 milions per al personal directiu
- 5,5 per al personal eventual
- 162 per als funcionaris
- 5,6 milions per a personal laboral i d'altres
- 15,8 per a incentius (?)
- 60 milions de Seguretat Social i similars

Les funcions de les Diputacions

Tot i que hi ha funcions molt concretes (Biblioteques, CCCB, Institut del Teatre...), les funcions de les diputacions tenen sempre una mena de nebulosa. L'autor de l'article ho descriu així:

...sembla lícit que es despertin dubtes sobre quina és la utilitat real d'un organisme que enguany té un pressupost superior als 1.000 milions d'euros -dels quals una quarta part són despeses de personal- i si no estarà patint pas una hipertròfia producte de l'obligació autoimposada d'oferir solucions habitacionals ben retribuïdes a personal que orbita al voltant dels partits polítics.

► LA NOSTRA CULTURA, LA NOSTRA LLENGUA

Trajectòria de la Blanca Serra com a militant per la llengua

Em pregunto què no ha fet la Blanca relacionat amb la Independència de Catalunya. Ha fet de tot i a totes les esferes. Va créixer a l'emparedat de les descobertes arqueològiques que feia el seu pare i va treballar amb els seus germans per aconseguir-les. Durant les vacances anaven a escombrar pedres... i a partir d'aquí el camí ha estat de veure què convé, quan i com i oferir-se a participar.

Va començar la seva trajectòria en defensa de la Llengua Catalana fent classe de Català a la Catalunya Nord finançada per Òmnium Cultural al qual ella pertany des del 1974. De fet, a la mort del Franco (1975) es trobava allà. Havia estudiat el català per correspondència i encara recorda el professor que li n'ensenyava: Lluís López del Castillo. Al 1970 la Diputació va convocar professorat per a fer classes de català i ella s'hi va presentar.

De formació, Catedràtica de llengua espanyola, va treballar en diversos instituts on se la recorda amb afecte. Esmenta sovint el Narcís de Monturiol on tenia la càtedra de llengua espanyola, i feia català com a voluntariat. Hi penjava el mapa de Països Catalans i el mateix Director de l'Institut els hi arrencava. Al mateix institut hi havia estudis nocturns i uns quants professors es van posar d'acord a fer un manifest en contra de l'ús de la llengua catalana a l'escola. Va ser el Manifest dels 1.800 hi havia posicions controvertides tot i que al final van aconseguir tenir un bon

equip de professorat que parlava el català a tota hora amb els nois i noies. Va estar molt en contra de la idea de ensenyar els infants en la llengua materna, tot i que va ser un punt de partida per iniciar les classes en català per als infants més petits.

Per contra la Blanca formava part de diversos moviments com ara el Grup de Defensa de la

Blanca Serra i Puig

Llengua. Fins al 1980 tot era com molt clandestí. A partir d'aquella data van començar les escoles d'Educació primària a posar el català com a llengua vehicular. I van seguir els Instituts. A santa Coloma de Gramenet, es feia immersió des del 78 o 79. Era una zona molt castellanitzada i s'arribava màxim al 60% de català contra un 40% de castellà.

Només acabar la llicenciatura, va anar a Madrid quan es van organitzar les Càtedres i les Agregadures de llengua per als estudis

de Secundària a Catalunya. En equips van treballar Llengua i Literatura i havien de fer també l'assignatura d'Història, però no hi va haver temps i va quedar penjada.

Va participar també d'un viatge al País Basc per veure el funcionament de la Korrikas, d'on neix la CAL i el Correllengua. 1993 surt a les Illes, el 1995 a València i a partir d'allí i gràcies a la CAL, s'estén per tots els Països Catalans.

Més tard neix la Federació d'organitzacions per la Llengua Catalana (FOLC). N'és la Vicepresidenta. I també participa en el grup KOINÉ que es com una crida a l'estat actual de la llengua catalana.

Està relacionada amb totes les organitzacions que treballen per la Llengua: La Plataforma, la Cal i el Fòrum per la Llengua (FOLC), el grup Koiné i fins i tot petits agrupaments de barri com ara la Comissió de Llengua per les Corts (CLLC). En format analògic o digital, on veu que hi pot fer alguna cosa, hi va. Ella pensa que hem de conrear actituds positives per mantenir-nos en la Llengua Catalana a títol unipersonal i ho hem de fer de manera organitzada, en el sí de les moltes organitzacions de les que disposem. Ella ja participa en TOTES.

**LA NOSTRA COMPANYYA
BLANCA SERRA HA ESTAT
GUARDONADA ENGUANY PER
LA PLATAFORMA PER LA
LLENGUA EN RECONeixEMENT
A LA SEVA DEDICACIÓ EN LA
DEFENSA DE LA LLENGUA
CATALANA.**

► **EL BATEC DEL BARRI**

Conflicte amb els gossos als Jardins Montserrat

A la ciutat de Barcelona hi ha registrats 170.505 gossos. L'Esquerra de l'Eixample és un barri amb pocs espais verds i força atapeït. Aquesta característica fa que la convivència entre veïns no sempre sigui fàcil perquè conviuen interessos difícils d'harmonitzar com és la relació entre les necessitats de gossos i els veïns que, per algun motiu, en pateixen les conseqüències.

Entrevistem a la Carme Álvarez, veïna dels Jardins Montserrat, zona Rosselló/Rocafort, on hi ha l'espai reservat per als gossos.

Quin és el problema?

Hi ha una afluença massiva de gossos que borden dia i nit i, amb els seus lladrucs, molesten i angoixen els veïns dels edificis a tocar dels jardins. Ni de nit ni de matinada aquests lladrucs desapareixen per complet. Hi ha moltes hores del dia en què si concentren molts gossos grans, corren i borden sense aturador i es fa impossible tenir pau als habitatges. Els lladrucs s'han instal·lat a les nostres vides i a la nostra intimitat. El problema és que s'ha fet una zona d'esbarjo de gossos sota els habitatges sense fer informes previs acústics i mediambientals abans de la seva execució.

Quant fa que dura aquesta situació?

Des del 2019 que es van acabar les obres de remodelació i suposadament de millora, dels Jardins Montserrat i, en concret, la zona d'esbarjo per a gossos i el pipi-can. La seva apertura va produir una arribada massiva de gossos d'altres barris, que corren sense lligams per la zona.

En què han canviat els jardins?

L'espai d'esbarjo de gossos es de 400 metres quadrats però els gossos circulen per tot l'espai dels jardins i les seves defecacions i pixums omplen de pudors més enllà del pipi-can i malmeten el mobiliari urbà, els arbres, els escocells i el poc jardí que hi ha. La zona enjardinada està tota destrossada. També patim per la nostra salut i la dels menuts.

Quina podria ser la causa d'aquest canvi tan negatiu?

Al barri hi ha pocs espais per mascotes, com tampoc n'hi ha per criatures i des de que hi ha la

zona d'esbarjo per a gossos ha augmentat molt la quantitat d'aquests animals i a això cal afegir que no tots els amos actuen com persones responsables.

Heu informat a les autoritats?

Els veïns dels edificis afectats vam sol·licitar una reunió al Districte per informar de la situació i demanar que es comprometin a donar una solució als problemes de sorolls i pudors abans no comencem a tenir problemes de salut.

Heu fet propostes?

Hem sol·licitat reiteradament amb instàncies i signatures adreçades a la regidoria del Districte que es tanqui aquesta instal·lació que es va fer sense consultar el veïnat de les finques afectades. En el seu lloc sol·licitem que es substitueixi per una àrea d'esport saludable, amb aparells, adreçat a la gent gran que és la majoritària a la Nova Esquerra de l'Eixample i també que s'ampliï la zona de jocs per infants que ha quedat molt reduïda des de que s'ha fet la remodelació.

Quina ha estat la resposta de l'administració?

Hem anat a queixar-nos dos cops al Consell de Barri. Al 2019 van enviar uns educadors a parlar amb els amos dels gossos i també un mediador però no ha servit de res. Els veïns vam fer una manifestació amb els mateixos resultats negatius.

La situació que pateixen els veïns dels Jardins Montserrat també la podem trobar en altres

Llocs de la ciutat. Com es podria solucionar aquest problema?

Instal·lant les zones d'esbarjo de gossos allunyades dels habitatges i amb més vigilància, control acústic, neteja i el compliment de les ordenances mediambientals de la ciutat.

Considera que els gossos són negatius per la societat?

No hi ha problema amb els gossos però cal re-

gular l'espai i en general la convivència perquè els uns i els altres puguem viure en pau.

A hores d'ara els nostres veïns dels carrers Rocafort i Rosselló a tocar dels Jardins Montserrat continuen patint dia rere dia, sorolls, pudors i no poden gaudir d'uns jardins agradables i es senten desprotegits de qui els administren i a qui paguen els impostos. ➡

Llibertat per Julien Assange

MANIFEST

Bona nit a tothom!

Vull donar-vos les gràcies per trobar-nos aquí i ara i a les entitats Col·lectiu Enriqueta Gallinat, l'Assemblea Nacional de Catalunya i el Consell per la República, per fer l'acció de reclamar l'alliberament de Julian Assange, el qual és un símbol de la llibertat d'informació, de premsa i, alhora, d'expressió.

Però també permeteu-me recordar que va ser un estendard internacional a favor del referèndum de l'1 d'octubre.

Va donar suport en paraules seves "que la rebel·lió de Catalunya s'expandeixi a nivell global". Va inundar de missatges les xarxes socials amb comentaris sobre el referèndum de l'1 d'octubre, quan aquest "havia de ser un

exemple que haurien de seguir totes les societats d'Occident" i no es va cansar de defensar el dret a l'autodeterminació.

Llibertat per Assange!

Agraïment per defensar la llibertat de Catalunya!

I seguirem sense defallir, defensant ambdues causes.

Amunt les atxes!

Plaça d'Enriqueta Gallinat

11 de febrer de 2023

